

Bhāg. P. 4, 22, 55. 1, 10, 32. 5, 20, 41. Nach dem Sch. zu Up. 2, 9: n. Wallfahrtsort.

2. गोपीर्थ (गो + पोथ von पा trinken) m. Milchtrunk: प्रति त्वं चार्ह-मधरं गोपीथाय प्र ह्रस्यसे RV. 1, 19, 1. ÇAT. Br. 3, 9, 2, 5. — Vgl. सोमपीथ. गोपीथ्य (गो + पीथ्य) n. das Ausüben des Schutzes: इन्निष इत्या गोपीथ्याय हि द्धाथ तत्पुत्रवो म श्रेज्ञः RV. 10, 95, 11.

गोपीनाथ (गोपी + नाथ) m. N. pr. eines Mannes Colebr. Misc. Ess. II, 45. Verz. d. B. H. No. 1174. गोपीनाथकवि Ind. St. 1, 471.

गोपुच्छ (गो + पुच्छ) 1) m. n. Kuhschwanz P. 4, 4, 6 (गोपुच्छेन तरति). 5, 1, 19. gaṇa शर्करादि zu 5, 3, 107. VARĀH. BRH. S. 94, 35. — 2) m. eine Art Affe (vgl. गोलाङ्गुल) MBh. 3, 16202. R. 1, 16, 19, 31. 4, 26, 2. 6, 92, 74. Bhāg. P. 3, 21, 44. 8, 2, 21. — 3) m. ein Perlenschmuck aus zwei Schnüren H. 661. — 4) m. eine Art Trommel H. 293, Sch.

गोपुरा f. grosse Kardamomen RĀGAN. im ÇKDr. — Vgl. पुटिका.

गोपुटिक (गो + पुट) n. ein Çiva's Stiere geheiligter Tempel TRIK. 2, 2, 9.

गोपुत्र (गो + पुत्र) m. 1) ein junger Stier: श्वसतो च श्रृणोम्येवं गोपुत्राणां प्रताप्यताम् । वक्तो सुमहाभारं सैनिकर्यस्त्वनं प्रभो ॥ MBh. 13, 5733. — 2) Sohn der Sonne, ein Bein. Kārṇa's MBh. 8, 4668.

गोपुर (गो + पुर) 1) n. a) Stadthor AK. 2, 2, 16. TRIK. 3, 3, 345. H. 981. an. 3, 551. MED. r. 151. (पुरम्) गुप्तमधचयप्रख्यैः गोपुरैर्मन्दरोपमैः MBh. 1, 7576. (पुरम्) गोपुराटलकोपितम् 3, 12199. भद्रगोपुरतोरेणा (लङ्का) R. 5, 27, 20. 6, 15, 23. 36, 8. 37, 13. Bhāg. P. 1, 11, 14. 4, 9, 56. Am Ende eines adj. comp. f. श्रा MBh. 3, 641. R. 5, 9, 58. Thor überh. AK. 3, 4, 25. 184. TRIK. H. an. MED. गोपुरस्य VARĀH. BRH. S. 88, 22. — b) ein best. Gras, Cyperus rotundus (vgl. गोमर्द) AK. 2, 4, 4, 20. MED. = मुस्तक H. an. — 2) m. N. pr. eines Arztes Suçr. 1, 1, 8. Verz. d. B. H. No. 941.

गोपुरक (von गोपुर) m. das Harz der Boswellia thurifera (कुन्दरुक्) RĀGAN. im ÇKDr.

गोपुरीष (गो + पु) n. Kuhmist RĀGAN. im ÇKDr.

गोपेन्द्र (गोप + इन्द्र) m. Oberhirt, ein Beinamen Kṛṣṇa's H. 218.

MBh. 6, 799.

गोपेश (गोप + ईश) m. Oberhirt, Bein. 1) Kṛṣṇa's ÇKDr. Wils. — 2) Nanda's, des Pflegevaters von Kṛṣṇa, Vop. 5, 7. — 3) Çākjamuni's TRIK. 1, 1, 12.

गोपोष्य (गो + पोष) m. das Gedeihen der Heerden AV. 13, 1, 12.

गोपैर् (von 1. गुप् nom. ag. 1) Hüter, Beschützer AV. 10, 10, 5. 11, 1, 33. TS. 6, 3, 2, 4. TBr. 1, 2, 4, 24. ÇAT. Br. 3, 6, 2, 18. 6, 7, 4, 5. 8, 6, 4, 15. Āçv. Gṛh. 2, 4. Çvetāçv. Up. 4, 15. 6, 17. M. 7, 14. 11, 79. Bhāg. 11, 18. N. 12, 34, 58. MBh. 1, 2801. 3, 1124. 6, 712. HARIV. 292. R. 1, 51, 15. MĀLAV. 71, 1. 95. f. गोपैर् ÇAT. Br. 3, 2, 4, 19. 13, 4, 1, 14. Gobh. 2, 10, 33. MBh. 13, 1842. n. गोप्तृ Bhāg. P. 7, 10, 28. — 2) der da verbirgt, geheimhält: स्वरन्ध्रं JĀG. 1, 310.

गोप्तव्य (wie eben) adj. zu hüten, zu beschützen TRIK. 3, 3, 310. H. an. 2, 357. MBh. 12, 3449.

गोप्य (wie eben) P. 3, 1, 114, Sch. 1) adj. a) zu hüten, zu beschützen TRIK. 3, 3, 310. H. an. 2, 357. MED. j. 19. MBh. 12, 1481. श्राधि ein aufzubewahrendes Pfand JĀG. 2, 59. — b) zu verbergen, geheim zu halten:

श्रापुर्विते गृह्णन् मन्त्रमैथुनभेषजम् । तपोदानापमानं च (अपमानस्तपो दानं ÇKDr. nach einem Pur.) नव गोप्यानि यत्नतः ॥ Hit. I, 123. वदामि गोप्यमप्येतदचनं मे करोषि चेत् Kathās. 26, 161. न गोप्यं यदि मादशे 2, 28. दारेषु किंचित्पुरुषेषु किंचिद्वाप्यं वयस्येषु सुतेषु किंचित् Panāt. I, 113. — 2) m. a) Diener, Slave TRIK. H. 360. — b) der Sohn etner Slavins H. an. MED. — c) eine Schaar Hirtenmädchen ÇKDr. In dieser Bed. doch wohl n.

गोप्यक (von गोप्य) m. Diener, Slave AK. 2, 10, 17.

गोप्रकाण्ड (गो + प्र) n. ein ausgezeichnetes Rind, eine vorzügliche Kuh P. 2, 1, 66, Sch. m. nach ÇKDr.

गोप्रचार (गो + प्र) m. Weideland für Kühe JĀG. 2, 166.

गोप्रतार (गो + प्र) m. Rinderfurt, N. eines Wallfahrtsortes an der Sarajū MBh. 3, 8048. 8050. RAGH. 13, 101 (in der Ausg. von St.: गोप्रतार) Als Bein. von Çiva MBh. 12, 10430. viell. der die Rinder wohlbehalten über's Wasser führt.

गोप्रवेशसमय (गो + प्र + समय) m. die Zeit der Heimkehr der Kühe. Abenddämmerung VARĀH. BRH. S. 24, 35.

गोफणा (गो + फणा) f. eine concave Bandage für Kinn, Nase u. s. w. Suçr. 1, 65, 18. 66, 3. गोफणाबन्ध 2, 20, 10. 123, 4. Auch गोफणिका f. 1, 93, 18. गोफणिकाबन्ध 2, 23, 11.

गोबक (गो + बक) m. Ardea Govina CAREY bei HAUGHTON.

गोबन्धु (गो + बन्धु) adj. mit der Kuh verwandt, von den Marut RV. 8, 20, 8. — Vgl. गोमातरु und पृश्निमातरु.

गोबाल (गो + बाल) 1) m. Kuhhaar, pl. M. 8, 250. — 2) f. 3 P. 4, 1, 64, Sch. — Vgl. गोवाल.

गोबालिन् (von गोबाल) adj. Kuhhaar habend: गोबाली गजः eine Art Büffel (?) VJUP. 117.

गोभाटीर (गो + भा) m. ein best. Wasservogel TRIK. 2, 5, 32. Hār. 84.

गोभानु (गो + भानु) m. N. pr. eines Sohnes Vahni's HARIV. 1830. VP. 442.

गोभिल m. N. pr. eines Verfassers von liturgischen und grammatischen Sūtra KĀTJ. KARMAPRAD. 1, 1, 1. 2, 8, 24. GRHJASĀNGR. 1, 18. 2, 103. Verz. d. B. H. No. 303. 318. fgg. PRAVARĀDHJ. ebend. S. 58. WEBER, Lit. 80. 81. Colebr. Misc. Ess. II, 8.

गोभिलोय adj. von Gobhila Colebr. Misc. Ess. I, 314. Verz. d. B. H. No. 322.

गोभुज् (गो + भुज्) m. König RĀGAT. 5, 6.

गोभृत् (गो + भृत्) gaṇa संकलादि zu P. 4, 2, 75. Berg.

गोमत्तिका (गो + मत्) f. Bremse (देश) ÇABDAR. im ÇKDr.

गौमघ (गो + मघ) adj. Rinder —, Kühe verleihend: कदा गोमघा क्व-नानि गच्छाः RV. 6, 35, 3. 4. अश्वामघा गोमघा वा ऊवेम 7, 71, 1.

गोमण्डल (गो + मण्ड) n. Erdkreis Wils.

गोमत् (denom. von 1. गोमत्), गोमतति = गोमानिवाचरति: s. zu P. 6, 4, 14.

गोमतल्लिका (गो + मत्) f. eine fromme Kuh P. 2, 1, 66, Sch.

गोमति = गोमती MBh. 4, 513; s. u. गोमत् 2, b.

गोमतिपुत्र (गोमति = गोमती? + पु) m. N. pr. eines Fürsten VP. 473. Andere Purā.: गोतमीपुत्र.